

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 790/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 10603/2014 až sp. zn. Rvp 10606/2014, sp. zn. Rvp 11030/2014 až sp. zn. Rvp 11038/2014, sp. zn. Rvp 11456/2014 a sp. zn. Rvp 12108/2014 až sp. zn. Rvp 12116/2014 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave a jeho rozsudkami sp. zn. 11 Co 380/2013 z 26. marca 2014 (sp. zn. Rvp 10603/2014), sp. zn. 25 Co 111/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 10604/2014), sp. zn. 9 Co 401/2013 zo 17. júna 2014 (sp. zn. Rvp 10605/2014), sp. zn. 25 Co 112/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 10606/2014), sp. zn. 25 Co 108/2013 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11030/2014), sp. zn. 25 Co 11/2014 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11031/2014), sp. zn. 25 Co 10/2014 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11032/2014), sp. zn. 25 Co 101/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 11033/2014), sp. zn. 25 Co 102/2013 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11034/2014), sp. zn. 25 Co 63/2013 zo 4. júna 2014 (sp. zn. Rvp 11035/2014), sp. zn. 11 Co 482/2013 zo 4. júna 2014 (sp. zn. Rvp 11036/2014), sp. zn. 25 Co 52/2014 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11037/2014), sp. zn. 11 Co 457/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 11038/2014), sp. zn. 25 Co 32/2014 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11456/2014), sp. zn. 11 Co 469/2013 zo 4. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12108/2014), sp. zn. 11 Co 456/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12109/2014), sp. zn. 25 Co 110/2013 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 12110/2014), sp. zn. 11 Co 477/2013 zo 4. júna

2014 (sp. zn. Rvp 12111/2014), sp. zn. 11 Co 473/2013 zo 4. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12112/2014), sp. zn. 11 Co 474/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12113/2014), sp. zn. 11 Co 476/2013 z 2. júla 2014 (sp. zn. Rvp 12114/2014), sp. zn. 24 Co 480/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12115/2014) a sp. zn. 24 Co 460/2013 z 18. júna 2014 (sp. zn. Rvp 12116/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10603/2014 až sp. zn. Rvp 10606/2014, sp. zn. Rvp 11030/2014 až sp. zn. Rvp 11038/2014, sp. zn. Rvp 11456/2014 a sp. zn. Rvp 12108/2014 až sp. zn. Rvp 12116/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10603/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10603/2014 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 25. augusta 2014, 28. augusta 2014, 8. septembra 2014 a 16. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozsudkami sp. zn. 11 Co 380/2013 z 26. marca 2014, sp. zn. 25 Co 111/2013 z 18. júna 2014, sp. zn. 9 Co 401/2013 zo 17. júna 2014, sp. zn. 25 Co 112/2013 z 18. júna 2014, sp. zn. 25 Co 108/2013 z 2. júla 2014, sp. zn. 25 Co 11/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. 25 Co 10/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. 25 Co 101/2013

z 18. júna 2014, sp. zn. 25 Co 102/2013 z 2. júla 2014, sp. zn. 25 Co 63/2013 zo 4. júna 2014, sp. zn. 11 Co 482/2013 zo 4. júna 2014, sp. zn. 25 Co 52/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. 11 Co 457/2013 z 18. júna 2014, sp. zn. 25 Co 32/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. 11 Co 469/2013 zo 4. júna 2014, sp. zn. 11 Co 456/2013 z 18. júna 2014, sp. zn. 25 Co 110/2013 z 2. júla 2014, sp. zn. 11 Co 477/2013 zo 4. júna 2014, sp. zn. 11 Co 473/2013 zo 4. júna 2014, sp. zn. 11 Co 474/2013 z 18. júna 2014, sp. zn. 11 Co 476/2013 z 2. júla 2014, sp. zn. 24 Co 480/2013 z 18. júna 2014 a sp. zn. 24 Co 460/2013 z 18. júna 2014 (spolu ďalej len „napadnuté konania krajského súdu“ a „napadnuté rozsudky krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Senica a Okresným súdom Trnava (spolu ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktorý mal spočívať v konaní v rozpore s § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov pred nimi vedenými exekučnými konaniami, v ktorých sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení oprávnenej.

Sťažovateľka sa v konaniach vedených pred okresnými súdmi domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uvedené žalobné nároky okresné súdy vo veci samej zamietli a zároveň zamietli i návrhy sťažovateľky na prerušenie konania. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka ústavné sťažnosti.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom

a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa užho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona

o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými postupmi a rozsudkami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností, týkajúcich sa napadnutých rozsudkov krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

S ohľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ako aj krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa

preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozsudkov krajského súdu, vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2014